

Ystävyys, hellyys ja läheiset ihmiset voivat saada nuorisorikollisen pinnalle. Pesän esityksessä Marleena Hauhia ja Johan Wirta.

Ihmisyymden puolesta Keravan Terästiellä

Teatteri Pesän ensi-ilta Uhrilampaiden väestönsuoja. Käsikirjoitus ja ohjaus Carita Rindell.

Ohjaaja Carita Rindell on lähestynyt jälleen aihettaan turvautumalla omiin kokemuksiin, tuntemuksiin ja oivalluksiin. Laitoksissa olevat ihmiset ovat Pesän alkuvaiheista lähtien olleet näytelmien aiheina. Lähikuvassa ovat olleet niin mielisairaala, kirkko kuin koulukin. – Pesä onkin Keravan ainoa laite-teatteri, letkauttaa Carita Rindell itse.

Uhrilampaiden teemat hän sai työskennellessään Keravan nuorisovankilassa ohjaajana vuosina 1987–89. On ilmiselvää, kenen puolella Rindell on... Vankilaan joutuneet nuoret ovat eräänlaisia kotiensa ja kasvattajiensa uhrilampaita ja vankila väestönsuoja, joka eristää pojat viattomista ulkopuolisista.

Näytelmä neljästä nuoresta miehestä on kannanotto nykyisiä vankilaloja ja niin kutsuttua vankein hoitoa vastaan ja samalla täyttä teatteria, jossa pätevää teatterikoulutusta saaneilla nuorilla on mahdollisuus onnistua tehtävissään. Carita Rindellillä on hyvän ohjaajan harvinainen taito paneutua väkevästi ja empaattisesti ydinkysymyksiin ja sitten näyttelijöidensä kanssa purkaa se ja kehit-

tää ryhmälle istuva näytelmä. Dialogi, repliikit ovat nuorten omaa kieltä, vain joihinkin pitkiin monologeihin kirjailija on ahtanut kannanottoja asioihin puolesta ja vastaan.

Jos Pesan näytelmän on tarkoitus toimia keskustelun avaajana aiheesta vankilalaitoksen ongelmat, siihen se on kuitenkin liian kesy. Se palvelee eräänlaisena mittatilauksena Pesän nykyisen näyttelijäjoukon kykyjä ja tarpeita. Sen sanoma on kovin myönteinen ja se haluaa näyttää että kaikilla vankilassa istuneilla on vielä mahdollisuus. Todellisuushan on toinen, kuten joku asiaa tunteva esityksen jälkeisessä keskustelussa kertoi. Suurin osa palaa vankilaan, lapsuuden kriminalisoiva taakka ei hellitä, ellei apuun tule Jeesus, Raittius tai hyvä Nainen.

Kaikkihan tietävät, että vankila ei hoida alkoholisteja, narkareita, raiskaajia, säilöö vain vähäksi aikaa ennen kuin ottaa uudestaan muurien sisään.

Tajusin itse tämän vasta esityksen aikana ja ohjelmalehtisen luettuani. Tietoa on ollut, mutta asia ei ole liiemmin säväyttänyt. Uhrilampaat siis täytti myös tehtävänsä morali-teettina.

Teatteri Pesän uusin esitys on myös selkeä näyttö siitä, missäpäin Keravan teatterintekemisen voimat ovat tällä hetkellä.

Kun peräänkuulutetaan tuoreiden, ajan hermolla liikkuvien kotimaisten esitysten perään, täytyisi nähdä, että taällähän niitä on. Ei mitään tätiteatteria vaan etsivää ja löytävää ja ajoittain jo korkeatasoista näyttämötaidetta.

Pesän varttuneimmat näyttelijät hallitsevat asiansa, mutta nuorista haluaisin mainita kehuilla Jari Eklundin, Toni Jaatisen, Teppana Seppälän, Johan Wirran, Eeva Kajalon, Marleena Hauhian, Ilona Rinteen ja Tanja Auvisen. Nämä nuoret ovat käyneet Rindellin teatterikoulua ja hakeutuvat taidealan lukioihin ja muihin oppilaitoksiin. Näissä oloissa ei lahjakas teatterilainen jää Keravalle.

Taällä on kovin vähän heille, kylmä varastotila, Nikkarin auditorio ja koulujen jumppasali. Näkemiin kaikki tulevat taiteilijat ja onnea maailmalla! Toivotavasti Carita Rindell jaksaa edelleen kasvattaa omaa persoonallisuuttaan etsiviä nuoria sekä nykyhetkeä että tulevaa varten. En jaksaa olla uskomatta, ettei kulttuurikeskusta lähivuosina rakennettaisi. Keravalla ei ole varaa tehdä taide-elämän vararikkoa ja jättäytyä kaupan ja teollisuuden talutusnuoraan.

Seuraavat esitykset Ahjon Terästien teatterissa ovat 24. ja 25.3. klo 19.

Kristiina Kostia
Kuva: Antero Aaltonen